

בעולם מושלם

ואת עיתונו. והכי חשוב – האם אין סיבה לקו הביקור רתי לראש הממשלה? הרי זו אינה גחמה של עורך, או תוצאה של קח ותן מאחורי גבם של העיתונאים. נתניהו קנה בצדק את הביקורת עליו, ואת זה מוכיח תיק 1000 לא פחות מתיק 2000. תיק העוסק בפרשת המתנות שניתנו לראש הממשלה בסך מאות אלפי שקלים, והיי הנהנתנות המעוררים סלידה של בני משפחתו, שעליהם כתבנו ולא נפסיק לכתוב. ועדיין קיים החלק, אשר אני גאה להימנות עימו, של בעלי הטורים, בעלי הדעה, אשר שומרים על מקצועיות והגינות ומתארים את המציאות, לפי תפיסתם, כמיטב ידיעתם ולאור מצפונם. קשה לאיים עליהם בכלים כל-כליים, כי פרנסתם כבר מובטחת כך או אחרת, המוניטין שלהם כבר נתקבע, והדעות על כתי-

בוקס בבטן, זה מה שהרגשתי. כאב חד, חזק, שמטפס ומגיע עד לסרעפת, זה מה שאני עונה לאנשים שהתעניינו השבוע בכנות בשלומי. אין אפשר שלא? אחרי שבועות ארוכים של תהיות וניחושים, הגילוי שמדובר בבעל הבית שלי הוא לא פחות מהלם. אין גם שום דרך להסביר או להצדיק את הדברים שעולים מה שיחות בין המו"ל שלי לבין ראש הממשלה, אם הן מדויקות.

בעולם מושלם, היה השבוע ראש הממשלה מתפטר או משעה עצמו עד לסיום החקירות בעניינו. מנגד, היה מו"ל "ידיעות אחרונות" משעה עצמו מתפקידו כעורך האחראי. אלא שבעולם מושלם כל זה לא היה דרוש. כי בעו"ל מושלם, שיחות כמו שהתקיימו בין נתניהו למוזס, שבמרכזן הבטחות שהמשמעות המיידית שלהן היא עיתון תמורת שלטון – לא היו מתקיימות.

האבסורד הוא שאם נכונים הפרסומים, שני האנשים האלה סחרו בסחורה שאינה נמצאת בידיהם: יש פער עצום בין מה שהם מבטיחים זה לזה לבין היכולת שלהם לממש את ההבטחות. אבל לכל אותם אנשים שציקצקו בלשונם ותהו בראיונות ברדיו או בציוצים ובפוסטים איך עיתונאי "ידיעות אחרונות" יכולים להמשיך לעבוד אצל בעל בית שסחר בהם, או לאלו שאי מרו בצנינות שהם מתים לראות את טור הפרשינות שלי השבוע, או שאלו בצדקנות איך יוכלו הקוראים להאמין עכשיו לדברים שאני כותבת – או במילים אחרות, לכל אלה שלמען האתיקה העיתונאית היו מוכנים להילחם עד לטיפת דמי האחרונה – להם אני אומרת משהו אחר.

אני אומרת להם שאני מרגישה טוב מאוד. בטח לא פחות טוב מכפי שמרגישים, או לפחות צריכים להרגיש, אלה שמדלגים מדעה אחת שאותה הם מביעים בעיתון שבו הם כותבים לדעה ההפוכה בדיוק, שאותה הם מפרסמים בטוויטר או בפייסבוק.

ואני גם מרגישה הרבה יותר טוב מאותם מכורים, החייבים לראות את שמם מתנוסס בכל מקום, והם בקיאים בכל נושא ובכל עניין ותמיד יש להם דעה ועמדה מוצקה מה צריך לעשות ומה הם היו עושים, והם לא מפסיקים לייצג את הצעותיהם ודעותיהם מתוך בית הזכוכית שבו הם יושבים.

וכן, אני אחזור על דברים שכבר נאמרו: במשך כל שנותי ב"ידיעות אחרונות" ראיתי את המו"ל שלי אולי עשר פעמים, תמיד באקראי. הוא מעולם לא התקשר אלי, לא כדי לשבח וגם לא להפך. הערותיו, אם היו כאלה, לא נאמרו לי לא על ידי ולא באמצעות שליח. לא יודעת, וגם לא שאלתי, מה הוא חשב למשל על מה שכתבתי בתקופת צוק איתן, כשהבתי עתה תמיכה מוחלטת באיפוק ובהחזרת של ראש הממשלה.

האם אני מיתממת? התשובה היא לא. האם אני תמימה? יכול להיות. אבל לא יותר מאלה שמאמינים שאצלם המערכות נקיות, שהעיתונאים עצמאיים, ושמהחורי גבם לא נעשות עסקאות אפלות של תן וקח. או עיתונאים ומערכות שידעו יפה מאוד לשמור על שלדון אדלסון כשהוא מימן את עיתונם ויום לאחר שצינור הכסף יבש, פתאום נזכרו לתקוף אותו

נתניהו ומוזס | צילומי ארכיון: אלכס קולומויסקי

פרטים חדשים על המגעים בין רה"מ למו"ל ידיעות אחרונות

"נתניהו למוזס: אם תכתוש אותי – אטפל בך"

לפי הציטוט שפרסם אמש "הארץ" מהשיחה בין רה"מ למו"ל "ידיעות אחרונות", נתניהו הוסיף כי את פעולות התגמול יעשה כחוק • השר יריב לויץ העיד במשטרה ונשאל האם נתניהו ביקש ממנו לפעול בנושא חוק "ישראל היום"

אלי סניור

המשטרה מנסה לבדוק גם בסביבת נתניהו האם קידם את חוק "ישראל היום".

בהמשך לחשיפת הפגישות בין ראש הממשלה, בנימין נתניהו, לבין מו"ל "ידיעות אחרונות", גוני מוזס, מנסים חוקרי המשטרה לבדוק האם נתניהו פעל גם בשטח כדי לקדם את החוק, שיחייב את החינמון לעמוד בכללי השוק ולגבות תשלום.

ראשון העדים בעניין היה השר יריב לויץ, שמי סר עדות בתחילת השבוע. לויץ, שנחשב למקורבו של נתניהו, הוא דמות מפתח שיכולה לשפוך על הפרשה. החוקרים ביקשו להבין אם ועד כמה הוא קידם את חוק "ישראל היום", ועד כמה ראש הממשלה היה מעורב.

בסביבת נתניהו הסבירו כי את ההקלטות של הפגישות עם מוזס הוא שמר ליום הדין כדי להציג אותן כניסיון סחיטה. ואולם הם לא הסבירו מדוע, אם כך, נתניהו לא הביא את הקלטת המשטרה בזמן אמת.

מבחינת חוקרי המשטרה, העובדה שנתניהו דן בכלל על נושא "ישראל היום" מקיימת את היסוד להבין כי הוא גם בעל אפשרות השפעה ושליטה בחינמון.

על פי הדיווחים אמש, בימים הקרובים צפויים להעיד או להיחקר במשטרה אישים פוליטיים נוספים וכן נתניהו ומוזס.

ובינתיים, ב"הארץ" פרסם אתמול ציטוט נוסף מהשיחות בין נתניהו למוזס. "אם תכתוש אותי לפני הבחירות – אטפל בך", אמר נתניהו למוזס. לפי "הארץ", ראש הממשלה – שהיה מו"ל דע להקלטת השיחה – הקפיד להוסיף שאת כל פעולות התגמול נגדו הוא יעשה במסגרת החוק. הארץ טען עוד כי מוזס העיר בשיחה שהיה שמח "להיפטר מהעיתונאי יגאל סרנה, שנוא נפשה של משפחת נתניהו, אבל זה עניין מורכב".

על פי דיווח בערוץ 10 אמש, במהלך השיחה בין נתניהו למוזס עלתה בין השאר סוגיית היקף המודעות המסחריות בחינמון "ישראל היום", ונ"דונה האפשרות של צמצומן.

כשחברי מזכירות הליכוד יושבים לצידו, חזר אתמול נתניהו על אמירתו הקבועה: "אני חושב שאני מודע לכל הפרטים ואני אגיד לכם דבר מאוד פשוט, תזכרו מה שאני אומר: לא יהיה כלום כי אין כלום".

בתוך כך, תזומן בימים הקרובים ואולי אפילו כבר היום רעייית ראש הממשלה שרה נתניהו להעיד בפעם הראשונה בפרשת המתנות שקיבלו בני הזוג מהמיליארדר ארנון מילצ'ץ ("תיק 1000"). השר משה כחלון התייחס אתמול לראשונה לחשדות נגד נתניהו בתיק ואמר: "כל אחד וסגנון החיים שלו, אני לא הולך להתערב לאנשים בסגנון החיים שלהם. אני לא מעשן, לא כזה ולא כזה, וברוך השם גם לא מקבל מתנות".

האבסורד הוא שאם נכונים הפרסומים, שני האנשים האלה סחרו בסחורה שאינה נמצאת בידיהם: יש פער עצום בין מה שהם מבטיחים זה לזה לבין היכולת שלהם לממש את ההבטחות

הקו הביקורתי נגד ראש הממשלה אינו גחמה של עורך או תוצאה של קח ותן מאחורי גבם של העיתונאים. נתניהו קנה בצדק את הביקורת עליו

בתם, לטוב ולרע, כבר נצרכו לנצח. אין לנו מה להרוויח או להפסיד, ואנו כותבים את שאנחנו מאמינים בו.

הגעתי ל"ידיעות אחרונות" מ"מעריב", שם כתבתי טור פוליטי שבועי, וכשהוגש נגד המו"ל של מעריב כתב אישום – ביקשתי לכתוב מאמר נגדו. עופר נמרודי הסכים, אבל כשקרא אותו סירב לפרסמו בטענה, המוצדקת מבחינתו, שלא יעלה על הדעת שעיתונאי יכתוב נגדו בעיתון שלו.

אהבתי את העיתון. ואפילו חיבבתי את נמרודי. אבל עזבתי את "מעריב" לאלתר והצטרפתי ל"ידיעות אחרונות".

לא הגעתי עד לכאן כדי שמישהו יכתוב לי מה מותר לי להגיד ומה אסור, ואין לי ולעמיתיי במה להתבייש או על מה להתנצל.

(הטור המלא – מחור ב"מוסף לשבת")